

I U 1368/2017-10

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

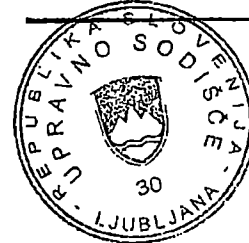
SODBA

V IMENU LJUDSTVA

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

17.4. 2019

Podpis pristojne
sodne osebe:

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnik in sodnici mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Jonika Marflak Trontelj in mag. Damjan Gantar kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Martine Greif kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke:

zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper sklep Ministrstva za pravosodje št. 090-5/2017/5 z dne 29. 3. 2017, v zvezi z odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-97/2017/6 z dne 10. 5. 2017,

na seji 17. aprila 2019

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Prvostopenjski organ je z izpodbijanim sklepom zavrgel zahtevo tožnika za dostop do informacij javnega značaja "Nadzorstvena pritožba z dne 5. 1. 2017", ki jo je organ prejel 7. 2. 2017. Iz obrazložitve izhaja, da je z dopisom z dne 10. 2. 2017 tožnika pozval, da skladno s 17. členom Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) natančneje opredeli, s katero informacijo se želi seznaniti ter mu v skladu z 18. členom tega zakona poslal poziv za dopolnitev vloge in ga opozoril, da kolikor v roku 3 dni zahteve ne bo dopolnil, se bo štelo, da od zahteve odstopa. Poziv za dopolnitev je bil tožniku skladno z določili Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP) vročen 28. 2. 2017. Tožnik v roku, navedenemu v pozivu z dne 10. 2. 2017, zahteve za posredovanje informacij javnega značaja ni dopolnil, temveč je organu 3. 3. 2017 posredoval dopis, naslovljen "Dopolnitev zahteve", iz katerega pa ponovno ni razvidno, s katero dokumentacijo se želi seznaniti. Zato je organ zahtevo za posredovanje informacij javnega značaja kot nepopolno zavrgel.
2. Toženka je z odločbo druge stopnje tožnikovo pritožbo zoper izpodbijani sklep zavrnila. V obrazložitvi ocenjuje, da so navedbe tožnika v konkretnem primeru dokaj nesistematične, nekonsistentne, nepovezane ter nejasno in nerodno artikulirane. Tako iz njih kljub dopolnitvi vloge resnično ni razvidno, s katerimi dokumenti v smislu informacije javnega značaja po 4. členu ZDIJZ se želi tožnik seznaniti. Tudi iz dopolnitve zahteve ni razviden osrednji vsebinski zahtev v smislu zahtevanih dokumentov na način, da bi organ te dokumente lahko identificiral in zahtevo obravnaval. Zato je odločitev prvostopenjskega organa o zavrnjenju njegove zahteve pravilna.
3. Tožnik se z odločitvijo ne strinja in vlaga tožbo, v kateri navaja, da je zahtevo podal v skladu z delovnimi nalogami Ministrstva za pravosodje, ki mora imeti po predpisih seznam imetnikov državnega pravniškega izpita (PDI). Kolikor takšnega seznama nima, to pomeni, da ministrstvo oziroma njen minister ne opravlja svojega dela v skladu z veljavnimi predpisi države. Sodišču predlaga, da izpodbijani sklep in drugostopenjsko odločbo odpravi; da razreši ministra za pravosodje Gorana Klemenčiča, vodjo službe višjega sodnika Mirana Jazbinška, uradno osebo po ZDIJZ Simono Izlakar, informacijsko pooblaščenko Mojco Prelesnik in Kristino Kotnik Šumah. Hkrati zahteva povrnitev stroškov postopka.
4. Toženka v odgovoru na tožbo vztraja pri svoji odločitvi in sodišču predlaga, da tožbo zavrne.
5. Tožba ni utemeljena.

6. V obravnavani zadevi je sporno, ali je organ prve stopnje ravnal pravilno, ko je tožnikovo vlogo z dne 5. 1. 2017, naslovljeno "Nadzorstvena pritožba", v delu, v katerem je tožnik zahteval informacije javnega značaja po ZDIJZ, z izpodbijanym sklepom zavrzel.
7. Skladno z drugim odstavkom 17. člena ZDIJZ mora prosilec v zahtevi za dostop do informacij javnega značaja opredeliti: 1. informacijo, s katero se želi seznaniti; 2. na kakšen način se želi seznaniti z vsebino zahtevane informacije (vpogled, prepis, fotokopija, elektronski zapis). Če je zahteva nepopolna in je organ zaradi tega ne more obravnavati, mora prosilca pozvati, da jo v roku, ki ga določi organ, dopolni, pri čemer rok ne sme biti krajši od 3 delovnih dni (prvi odstavek 18. člena ZDIJZ). Če prosilec zahteve ne dopolni v tem roku, ali če zahteva tudi po dopolnitvi ne izpolnjuje pogojev iz 17. člena tega zakona in je zato organ ne more obravnavati, ravna v skladu z 19. členom tega zakona (tretji odstavek 18. člena ZDIJZ). Skladno z 19. členom ZDIJZ organ zahtevo s sklepom zavrže, če niso izpolnjeni procesni pogoji iz 17. in 18. člena tega zakona.
8. Iz upravnega spisa zadeve izhaja, da je tožnik v zadnjem odstavku svoje vloge z dne 5. 1. 2017, naslovljene "Nadzorstvena pritožba", ki jo je prvostopenjski organ prejel 7. 2. 2017, navedel, da „skladno z ZDIJZ domnevni dolžnik zahteva, da mu ministrstvo predloži zahtevana potrdila o izpolnjevanju pogojev, da bo lahko tudi razveljavljajal dosedanje nične postopke v zadevi Metalka stanovanjske storitve in Želva, katerih pobudnik Kopše Franc, okrajni sodnik v zadevi št. VI P 4268/2003 ter Radovanović Valentina, okrajna sodnica, ki je nelegitimno nično sodbo v št. VL 69114/2011 shranila v arhiv št. 55/2016 Okrajnega sodišča v Ljubljani“.
9. Prvostopenjski organ je pravilno štel, da v tem delu svoje vloge tožnik zahteva dostop do informacij javnega značaja po ZDIJZ, na katerega se je tudi izrecno skliceval. Vendar pa glede na takšno vsebino zahteve za dostop do informacij javnega značaja sodišče pritrjuje odločitvi upravnih organov obeh stopenj, da tožnik informacije, s katero se želi seznaniti, ni navedel na način, da bi jo bilo mogoče identificirati. Zgolj na podlagi navedbe v vlogi z dne 5. 1. 2017, da „domnevni dolžnik zahteva, da mu ministrstvo predloži zahtevana potrdila o izpolnjevanju pogojev“, pri čemer ni navedel, potrdila o izpolnjevanju katerih pogojev oziroma kakšna potrdila zahteva, tudi po presoji sodišča nikakor ni mogoče določiti oziroma identificirati informacije, ki jo tožnik zahteva. Svoje vloge pa ni dopolnil tako, da bi to pomanjkljivost odpravil, čeprav ga je prvostopenjski organ k temu pozval. Sodišče namreč pritrjuje organoma obeh stopenj, da tudi po dopolnitvi njegove zahteve ni bilo mogoče ugotoviti, s katero informacijo se želi tožnik seznaniti. To pa pomeni, da organ vloge ni mogel obravnavati po vsebini, zato je njegova odločitev o zavrženju zahteve ob upoštevanju prej citiranih določb drugega odstavka 17. člena ter 18. in 19. člena ZDIJZ pravilna in zakonita.

10. Ker na odločitev v zadevi ne morejo vplivati niti ostale tožbene navedbe, je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo (prvi odstavek 63. člena Zakona o upravnem sporu - ZUS-1).
11. Odločitev je sprejelo na seji na podlagi druge alineje drugega odstavka 59. člena ZUS-1, po kateri lahko sodišče odloči brez glavne obravnave, če je dejansko stanje med tožnikom in tožencem sporno, vendar stranke navajajo zgolj tista nova dejstva in dokaze, ki jih skladno s tem zakonom sodišče ne more upoštevati (52. člen tega zakona) ali pa predlagana nova dejstva in dokazi niso pomembni za odločitev. Sodišče ugotavlja, da tožbena navedba, da naj bi zahteval „seznam imetnikov državnega pravniškega izpita (PDI)“, predstavlja nedopustno tožbeno novoto (52. člen ZUS-1), saj tožnik ni pojasnil, zakaj te navedbe ni podal že tekom upravnega postopka, čeprav je bil k temu izrecno pozvan. To pomeni, da tega dejstva skladno z ZUS-1 sodišče ne more upoštevati.
12. Odločitev o stroških postopka temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1, po katerem trpi vsaka stranka svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne.

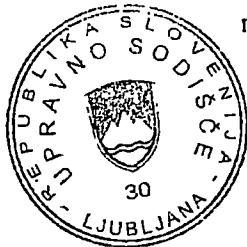
PRAVNI POUK:

Pritožba zoper sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 17. aprila 2019

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe